

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Legatus Apostolicus, Sev Concionvm, De Iohannis
Baptistae, Magni, Adversus Incestum reliquaque peccata
Herodis, Libertate, Notae**

Bosquier, Philippe

Coloniae, 1612

Echo Concionis XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56132)

Qui, dum vtile sibi & commodum sit, etsi inhonestum atque iniustum sit, tamen, ad vnius Herodiadis subplicem libellum, & votum simplex, iubebit vel Baptistam capi, ad ligati, in carcerem trudi, omnia subhastari, caput amputari?

Fœlix, quem faciunt aliena pericula cautum!

Fœlix quicumq; dolore

Alterius discis posse carere tuo!

Nostri Baptistæ fors, speculorum multorum in ista sit vobis omnibus Auditores, nobis maximè Concionatoribus, Dei que nostri Legatis &c.

ECHO

CONCIONIS XXIII.

THEMA. Adiecit tamen tandem Herodes hoc super omnia. Ipse enim misit, ac tenuit Iohannem, & alligavit eum, & inclusit in carcerem, propter Herodiam uxorem Philippi fratris sui, quia auerat eam. Luc. 3. Marci 6. Matth. 14.

Facta repetitione vsitata, sic propositum;

Dicendum hodie mihi	}	1. Peccatum unum, alterius esse causam, & ipsam alterum sæpe alterius esse pœnam;
		2. Quomodo peccatum unum dicatur, sitq; re vera alterius causa;
		3. Quo modo, & cur captivitas Baptistæ dicatur peccatum transcendens.

AVE.

I.

Peccatum unum, alterius esse causam, & ipsam alterum sæpe alterius esse pœnam.

Probos Vt Probis viris (Auditores &c.) cura est semper proficiendi, longiusque semper & altius ad Virtutū verticem progrediendi; sic Improborum omneq; studium proficere, est peccata peccatis cumulandi.

Vtrique studium magnum accruandi, his vitiores, illis

Illis scelera, his ascēdēdi scalam illam Jacob, in cuius culmine sedet suos coronaturus; Deus, illis descendendi faciles gradus illos, in quorum nouissimo iacet Infernus, & Inferni Tyrannus suos cruciaturus. Genes. 38.

Probi semper ascendunt Ierosolymam; Improbi semper descendunt ab Ierusalem in Iericho. Luc. 10.

Probi semper ascendunt in templum, semper cantant canticum graduum; Improbi gaudent procul à templis, murmure descensionum.

Probi semper crescunt, uti oriens ad vsque meridiem; Improbi, ut Luna decrescunt.

Probi crescunt in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi; Improbi repuerascunt. Quò seniores, hoc stultiore, ut de quadam gente dicitur, stultescit, quando senescit.

Vir bonus ascensiones in corde suo disposuit in valle lacrymarum. psal. 83.

Iustorum semita quasi lux splendens, procedit & crescit usque ad perfectam diem. Prou. 4.

Granum sinapis, quod minimum est omnibus seminibus, crescit, & fit maius omnibus oleribus. Matt. 13.

illo iū melius

Lapis parvus abscissus de monte sine manibus, percussa statua, factus est mons magnus. Daniel. 2.

Fons parvus creuit in fluiuium maximum, & in aquas plurimas redundauit. Esther. 5.

Iustus, ut palma florebit, sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Domini, in atrijs domus Dei nostræ florebut.

Adhuc multiplicabuntur in senecta huberi, & bene patientes erunt, ut annuncient, vel, ut vertit Vatablus, Adhuc in senecta germinabunt succulenti & virantes, id est viuidi, vel pleni vigore contra morem senum, viuificante illos Spiritu Sancto. psal. 91.

Ut Solon aut alius, certe Philosophus, etiam moribundus amicis vna colloquentibus extulit caput, scituens quid diceret, ut discēdo moretetur, sic Iustus

iam moriendo nouis vel actis vel votis conatur semper se melior hinc euadere.

Vt Socrates (& deinde ab illo Sapiientissimi quique) etiam cum multa didicisset, aiebat tamen ingenue *Penū scio q̄ nihil scio*, ad eò multa scilicet videbat, quæ ignoraret, tam paucula, & paulula quæ sciret, sic Probi, cum multos in stadio Virtutis progressus fecerūt, tū quoque non se magis, quam testudines promouisse arbitrantur.

Vt vult Pelleo iuueni Alexandro non sufficit orbi, sed hoc penè vniuerso armis superato, cum multos et Anaxagora subaudisset, fleuit & nouis illis mundis inhiavit, sic iustus cum omnia fecerit, seruum se inuitilem dicit, nouisque seruitijs Deum conatur demereri. Nullis nisi primoribus cæli sedibus contentus est.

D. ille Paulus, vt de submissè loquitur: *Fratres ego me non arbitror comprehendisse. Vnum autem, quæ quidam retro sunt obliuiscens, ad ea verò quæ sunt priora, extendens me ipsum, ad destinatum persequor, ad brauium supernæ vocationis Dei in Christo Iesu. Quorū igitur perfecti sumus, hoc sentiamus. Philipp. 3.*

D. Franciscus quoque noster, quam sepe sic ad suos, *Fratres incipiamus, hætenus enim nihil fecimus!*

Vt Carolus V. Imp. semper Augustus Belgij nostræ decus & delictum, istud vsurpabat *PLVSVLTRA*, sic Sancti omnes.

Vt crescit amor nummi, quantum ipsa pecunia crescit, Et, tam deest auaro quod habet, quam quod non habet;

Et, crescit indulgens sibi dirus hydrops; sic probis semper ad crescit maior maiorque iustitiæ famæ ac fidei, quo iustitia copiosiore sunt illustriores.

Qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum. Ioan. 4. Spiritales delictiæ copia sui non satietatem non fastidium generant, famem potius iritant.

Quotidiè auribus ipsorum insonat illa vox, *Qui iustus est iustificetur adhuc*. Perisse diem omnem putant, quo nihil iustitiæ suæ adiecerunt.

Quotidiè talentis, quæ acceperunt, benè innumera.

mularios collocatis, magnis vfuris fiunt ditiores.
Quotidiè cumulo Hefiodio adijcere vel tantulum
conantur.

Nuda dies abeat, quin linea ducta fuperfit.

Accedit, & fauens aura gratiæ Dei, quæ illos implet
mouetque, qui corda, velut vela, illi expandunt, &
remigando, vt potuerunt, ad portum tetenderunt.

*Etenim benedictionem dabit Legislator, ibunt de vir-
tute in virtutem, videbitur Deus Deorum in Sion. pſal.*
83.

Qui habet, dabitur ei, & abundabit. Matt. 13.

Seruis, qui primis talentis a liberali Domino colla-
tis indufiric sunt vfi, dicitur: *Quia in pauca fuisti fidelis,
ſupra multa te conſtituam.* Bonus prioris gratiæ vſus,
gradus eſt ad gratiam ampliorem.

Dantur opes illæ non niſi diuitibus. Dij laborantes
adiuantur.

Peſus adiutorium in potente. pſal. 88.

Improbi contra ſemper *deſcendunt in profundum,
quaſi lapis; quaſi plumbum in aquis vehementi-
bus.*

Semper theſaurizant ſibi iram in die ira.

Semper faciunt nouiſſima ſua priora prioribus.

*Cuncta cogitatio cordis eorum intentæ ad malum o-
mni tempore. Gen. 6.*

*Dixit iniuſtus vt delinquat in ſemetipſo.... iniquitatem
credidit eſt in cubili ſuo, aſtitit omni viæ non bonæ, ma-
litiæ autem non odit. pſal. 35.*

Qui in ſordibus eſt ſordet adhuc. Apoc.

Vtrique Probis & Improbis *in viâ ſua non progredi,
regredi eſt.*

Vtrique præteriti acta temporis nihili æſtimant.

Vt annulus ferreus, in quem vis Magnæ; contagi-
one tranſijt, annulum trahit; ſic iniquitas iniquita-
tem.

Abyſſus abyſſum inuocat.

Vnda ſuperuenit vnda.

D. Gregorius lib. 25. moral. c. 12. *Peccatum, quod per*

pœnitentiam non diluitur, suo mox pondere trahit ad aliud.

Pondera ponderibus adiecta quid nisi infirmum baiulum magis magisque præcipitent?

Quid nisi pondus ingens omne peccatum? *Iniquitates meae supergressæ sunt caput meum, & sicut onus graue grauat a sunt super me.* psal.

Vt globus, aut lapis molaris Sisyphio saxo similis, quum semel è vertice montis decliuoris cepit rotando deuolui, non antè quiescit, quam in vicinum flumen, aut propinquam planitiem lubricauerit; sic qui semel à culmine gratiæ Dei per peccatum exciderit, non ante rotari & peccare desinit, si sibi relinquuntur, quam vitam amiserit.

Paruus error in principio magnus est in fine.

Superbia eorum qui te oderunt ascendit semper. psal.

Impius, cum in profundum venerit peccatorum, contemnit. prou. 18.

Flumina magna vides de paruis fontibus oriri. Ouid.

Ecce quantus ignis quam magnam syluam incendit!

Iac. 3.

Scintilla exilis vel famosissimam illis Moris-Malorum in Hannonia syluam totam possit incendere.

Vt quæ malum latè solet immedicabile cancer (exiguum licet incipit)

Serpere, & illas vitiatas addere partes, sic peccatum.

Ouidius.

Vt Ningua minutissimi insecti genus in Occidentalis Indiæ insula Isabella nascens adèd paruum vt oculis discerni vix possit, cum primum pedes inuaserit, & intra digitorum vngues cutemque penetrarit, nisi vel crebra lotione eluas, vel scalpro eruas, dicitur mox folliculos parere maxima lenidium copia grauidos, illisque breui multiplicatis sic cuncta exedere, vt vnicum supersit remedium membri vstio, aut rescissio; ita peccata, cum semel animum inuaserunt, noua pariunt tanto numero, vt nil restet nisi æternum morfi, nisi initio diligensissima lacrymarum lotionem, & pœnit-

penitentia gratia que Dei scilicet pro arceantur. *Martinus Delrio lectione sacra 28. qua est 1. de Timore Dei.*

Turbat, labat, laplat peccator, sicut ebrius. *Turbati sunt & moi sicut ebrius. psal.*

- Faciunt hoc, &
1. *Sessoris Dei absentia.* Laxatis tunc frænis quadrupedantæ putrem sonitu quatit vngula campum.
 2. *Arrogantia quadam.* Reverti non vult, ne revertendo, videri possit fateti haestenus errasse.
 3. *Desperatio.* Tæporarijs & præsentibus salte expleri volût desperantes æterna.

Videre libet, ut peccatum vnum aliud, uti in catena annulus annulum, trahat?

Etiam vide, Ausa est primum de minis Dei dubitare, & dubiè ad serpentem loqui. Ausa deindè credere Deum invidia quadam, & metu parium, esum pomi illius prohibuisse. Tandem ad esum ipsum prolapsa, & ad mariti sui corruptionem.

Cainus primum avarus in sacrificijs, deterrima, opinor, horrei sui offerens Domino, decimator parum fidelis, & tardus, deindè invidens fratri, cuius sacrificia Deo gratiora, quam sua, indè intellexerat, quod Deus igne de cælo misso, in cinerem Abelis oblationem, non item suam conuertisset, mox fratrem, specie deambulationis, foras extraxit, actum cum illo de fide agere, spargere voces dubitantis de Deo, de providentia, de præmijs, de pœnis, horum nihil valde credere (ut refert Ionathas interpres Chaldaeus:) Deniq; in fratrem refellentem docentem meliora, insurgere, & trucidare; negare factum etiam Deo inquirenti, de Dei misericordia desperare. *Gen.*

Vides peccatorum gradationem, & alterum alterius esse scaturiginem?

Vox Domini, de rebellacibus illis fundatoribus famosissimæ illius turris Babel sub Saturno, id est, ut *Berosus* quidam volunt, Nemrotus; *Ecce vnus est populus, & vnum est labium omnibus, ceperunt q; hoc facere, nec desstent à cogitationibus suis, donec ens opere compleant.*

Dauid nonne ab otio & imbellia ad inconcessam Venerem prolapsus? ab illa, nonne ad Vix militum fidelissimi abundè iam læsi læsionem vltimam, dolo doloſissimo, datis literis Bellerophontæis, & quidem gladio alieno, & Barbarorum? 2. Reg.

O climacem, figuram vt in oratione pulcherrimâ, ita in vita & moribus turpissimam!

Iudæis prophetando dictum *Implete*, id est, *implebitis mensuram patrum vestrorum*; id est, vt illi, sic etiam vos prophetarum & Apostolorum meorum patriçidæ. *Matth. 23.*

Super quo percutiam vos vltra, addentes præuentionem? Itai. 1.

**Herodes
progres-
sus in
malum.**

Herodes, ergò, quoniam tam multa iam in Remp. peccarat, fratrem suam Herodiadem deinde raptat, raptam publicè domi habebat, contectis Dei, naturæq; legibus, Subditis atque infirmis scandalo ce-emploque pessimo fuerat, mala cætera patrarat, de quibus omnibus correptum à Iohanne nuper dicebamus, eo quoque tandem sceleris progressus est, vt in monitorem, Doctorem, & Concionatorem suū violentas manus iniecerit, adligarit, carcere clausarit, *Adiecit* (ait Euangelista) *Et hoc super omnia, Et inclusit Iohannem in carcere.* Luc. 3.

* *Deinde*, quoniã ausus est quoq; Baptistã capere, in vinculis habere, & annū nihilomin⁹ totū vel circiter, post legitimã Baptistã, per verbū Dei, monitionē, in volutabro suarum libidinū, vt Iululētus suis, voluntati, incidit in occidēdi Baptistã deliberatã voluntatē. Nam dicitur *Matth. 14. volens eū occidere, timuit populū.*

* *Denique* temerè iurauit, in malo promisso fidem non rescidit, Baptistam occidere, quam saltatriculam contristare maluit.

Peccatis peccata cumulauit. Finis alserius mali, Gradus est futuri. Senec. in Hercule fur. act. 2.

Itai 14. *De radice colubri egredietur regulus* (scilicet basiliscus) *Et semen eius absorbens volucrum* (vel, vt Vatablus vertit, *Et fetus eius erit prester volans* (vel scilicet ignitus); Vbi, et si sensu literali intelligat propheta per

per colubrum, Oziam qui adfixit Palestinos 2. paral. 16. per regulam, Ezechiam, qui vehementius eosdem vexavit, quam Ozias proavus eius 4. Reg. 18. tamen aliquid est, quod accommodare quadrare negotio hoc nostro possit.

Nam ut coluber, serpentum non emindè exiosissimus, generare dicitur regulum seu basiliscum, animal tanta acuitate veneni, quamvis 12. digitorum, aut palmi magnitudinem non excedere dicatur (dicatur, inquam; nam nomine notius est hoc animal, quàm visu:) ut serpentem quamlibet magnùm habitu tuo extinguat, insigni suo sibilo omnes fuget serpentes, ut leo rugitu ceteras quadrupedes, imò (ut vulgè ferunt) hominem solo visu extinguat, ita persequenter ex parvis iniurijs, & (ut sic dicam) peccatulis, vel commissionis vel omissionis, in maxima scelera prolabi contingit.

Qui contemnit minima, paulatim decidet.
Ut Crocodilo serpenti Ægyptio croci fugitantiissimo (vidè & dictum ferunt, *negd ney sedo*, id est, croci fugit, cuiusque odorem multum reformidat) hoc proprium est, ut solum inter omnia animalia, ex tam parvis iniurijs, in tam incredibilem, (duorum videlicet & viginti cubitorum) excreseat magnitudinem (ponit eum oua anserinis non maiora) & quamdiu vivit, nullum faciat crescendi finem; sic peccato omni hoc proprium est, ut ex tricis, & friuolis satis primordijs mirè, excreseat, nec facile crescendi finem facit.

Ut zizania, seu infœlix lolium & steriles dominantur
Virg. Georg. 1.

Et mala radices fortius agit; & serpillus herbula mirè per terram, & cancer morbus latius latiusque semper per corpus humanum proserpit; sic indies nò modò sermo malorum serpit, sed & actio, & scelera, vel eadem iterando, vel noua adijciendo latius propagantur. Adiecit hoc Herodes super omnia, inclusit Iohannem &c.

Ut ignis quo semel accensa candela est, semper magis magisque retrogradè lambendo obtinet, non denegans,
Zz 5

Progres-
sus iste in
mòlum,
quibus
rebus si-
milis.

*D. Bern.
ser. 14. in
psal. Qui
habitat.
& Plin. l.
29. c. 4.

Ouid.

sinens, nisi totam exufferit, sic ignis peccati, cum semel animum inflammarit.

Vt viatorum parvus error in principio, magnus fit in fine, & philosophos ac disputatores uno admissa absurdo, multa sequuntur absurda; sic in moribus, cum semel est peccatum vel tenuiter, iterumque iterumque & grauius peccari solet.

Et fit quidem id dupliciter; volente sc. ita homine ipso, & Deo non nolente, qui in peccati prioris penam, deserit desertorem, & gratiam qua cadere non poterat, iuste subtrahit, quam gratiae subtractionem, offendiculum vocat Propheta.

Offendiculum Ezechielis quomodo sanè iarelligendum.

Ezech. 3. Si conuersus iustus à iustitia sua fuerit, & fecerit iniquitatem, ponam offendiculum coram eo, id est, Gregorij sèlo; Qui peccatorem diu expectat, ut rediat, & redeuntis atq; continentis ponit adhuc ubi grauius offendat. D. Gregor. tom. 2. libr. 1. ser. 11. in Ezech. in hoc ipsum.

Ponit Deus offendiculum (ait hic Vatablus) coram peccatore, quando non reuocat eum adfectionibus, calamitatibus, & consolationibus, se faciem praebens eius conuersioni, & iens obuiam.

Nisi forte ad vitandam blasphemiam illam suspicionem cooperationis diuinæ, aut precipitiosis humanae a Deo in peccatum, malis cum amico quodam meo egregiè docto Andrea Hoyio Graecitatis apud Duacenses professore, per offendiculum calamitates & vltiones diuinas intelligere, sic enim ille lib. 1. paraphrasis suae in Ezech. c. 3.

Si fors à recto deuorat tramite iustus,

Et se precipitiosum scelerum sub gurgite mergat,

Aduersis vindex offendam casibus illum,

Vt sapiens obliqua via diuorsia linquat.

Et cum doctissimo illo commentatore Pinto Hieronymiano, qui sic de hoc offendiculo; Existimo hoc offendiculum esse acerbam quamdam calamitatem, qua Deus virum iustum errare incipientem obprimit, ut conuertatur. Et paulò post; Huic expositioni fauet versio Theodorionis, qui hoc loco Ezechielis pro offendiculo interpretatur.

mentum, seu cruciatum vertit.

Ado & Castalionem ipsum fauere, qui sic vertit, id est, ego ei infortunium aliquod obiecero.

Ceterum vera est Theologorum ista, ex D. Gregorio, sententia, Peccatum, quod ex peccato sequitur, peccatum simul est, & poena peccati. D. Greg. tom. 2. lib. 1. lectm. 11. in Ezechielem.

Ipsa vitiorum incrementa, sunt quaedam in peccatore supplicia.

Indurat Deus cor Pharaonis. Exod. 7.

Conuertit cor eorum (Egyptiorum scilicet) ut odirent populum eius & dolum facerent in seruos eius. psal. 104.

Dimisit eos secundum desideria cordis eorum, ibunt in adiuuentionibus suis psal.

Appone (ait Daurd) iniquitatem super iniquitatem eorum, & non intrent in iustitiam tuam, id est, a peccato non liberando, neque gratiam refundendo, quam stultè effuderunt, sine eos crimina criminibus aggerere psal. 68.

Philosophos Gentium, quia cum cognouissent Deum, non sicut Deum glorificauerunt, aut gratias egerunt, sed euauerunt in cogitationibus suis; & obscuratum est inspiens cor eorum; tradidit Deus in reprobum sensum, in desideria cordis eorum in immunditiam. Rom. 1.

Hæreticos æui nostri prisci quique ruere in hæresim permisit, vel fœdas libidines, vel arrogantiam &c. vlciscendo. Hinc illud; Hæresis nunquam est primum peccatum. Caluinus ante hæresim Sodomita; Henricus VIII. Rex Angliæ Polygamus, adulter &c.

Quosdam peccatiter excecatos à Deo & induratos legimus, in quibus Iram, iustitiam ac Potentiam suam, insigni singularique vindicta, Dominus ostenderit.

Excecatos (inquam) atque induratos, quos si illuminare, quos mollire, studio peccata priora vlciscendi, noluerit. Vide Aug. li. de præd. & grat. c. 4.

Non obdurat Deus impartiendo malitiam, sed non impartiendo misericordiam. D. Aug. ep. 105. ad Six.

Vel circa quos Deus non actiue quidem, sed paulò amplius, quam permissiue, in ipsorum peccatis, sese habuerit. Vide

Vide Melchiorum Canum lib. 2. de locis Theologicis.

4. quem hic sequor.

Ista enim Excæcare, Indurare, Decipere, Præcipere, Semei, vt maledicat Dauid &c. improprie, & figurate Deo tribuuntur.

Dicitur
Deus iu-
durare
&c. vel
Ratione
amotio-
nis,

Excæcare, indura-
re &c. dicitur De-
us ratione

1. Sublationis, vel amotionis;
2. Ministrorum;
3. Subiectorum diuersorum.

* 1. Sublationis vel amotionis. Primum enim, cum sublato Dei lumine, nihil aliud, quam caligo & exortas superfit: cum, ablato suauitatis eius spiritui, corda nostra in lapides obdurescant: cum, cessante eius directione, in obliquitatem contorqueantur; excæcare aliquos, indurare, errare facere dicitur, quibus facultatem videndi, liquefcendi, ad veritatem rectam ingrediendi adimit.

Nam, & qui lucem hanc oculis nostris auferrent, & qui columnam, qua firmatur & consistit ædificium (vti quondam Samson inter Philistæos) tollerent: ij verè ac iure, & obrebreare oculos, & diruere ædificium dicerentur.

Cum autem dicimus, Deum facultatem videndi auferre, cæteraque similia: id non ita accipiendū est, quasi homo arbitrij facultate priuatus nec videre, nec mollescere, nec recta ingredi possit. Sed ita demum intelligere oportet, vt, quia sine lumine homo videre non valet, nec sine Spiritus suauis oleo emolliri, nec sine Dei directione recta ingredi: idcirco, qui illa iusto hominibus iudicio adimit, hic facultatem quoque ea exequendi quodammodo dicatur adimere.

Naturalia sibi relinquit, quibus supernaturaliter operari homo non potest.

Supernaturale verò illud lumen, in quo lumine videmus lumen, & vim illam diuinam, quæ naturæ viribus altiora possemus, tollit peccatori zelo iustitiæ.

ij.
Ratione
ministri-
um;

* 2. Ministrorum. Et hæc ratio propius ad verborum proprietatem videtur accedere: quod ad exequenda iudi-

judicia sua, Satana ministro vititur, ob idq; ea dicatur efficere, quæ minister illius auctoritate roboratus efficit.

Vt quæ Iudicis administer, dum iustam eius sententiam exequitur, facit: ea suo modo, a Iudice quoque fieri sanè intelligimus.

*3. Subiectorum diuersorum, quam rationem D. Hieronymus quatit. 10. ad Hedibiam reddidit.

iiij
Ratione
Subiecto-
rum.

Sicut enim vnus est Solis calor, & secundum essentias subiacentes, alia liquefacit, alia indurat: alia soluit, alia adstringit: liquatur enim terra, lutum induratur, & tamen caloris non est diuersa natura; sic Deus eodem omnino lumine, male adfectum excaecare dicitur, benè institutum illuminare: eodemq; profusus beneficio indurare illum, hunc mollire.

Videlicet miraculis eiusdem editis, Israël est emoluitus, cor Pharaonis obduruit: eadem doctrinæ luce Apostoli viderunt, Pharisei cæci facti sunt. Quoniam diuina lux etsi per se quidem ad videndum editur, sed per occasionem tamè in eo cæcitatem efficit, qui prauè affectos habet oculos: in eo duritiem, qui prauo affectus est animo.

Crocodilum crocus offendit (vnde & adpellatum illum iam dixi) qui homines vehementer recreat.

Denique amaracinum fugitat sus, & timet omne vnguentum: nam fetigeris subus acre venenum est, quod nos interdum tamquam recreare videtur.

At contra, nobis canum, terribilissima cum sit spurcissies, eadem subus hæc tam munda videtur! Infatiabiliter toti vt voluantur ibidem. Lucret. libro 6.

Hinc prouerbia illa; Nihil cum amaracino sus, Et, Sus per rosas.

Cic. Illi alabastrum vnguenti plena putet.

Itaque viuere in Arabia suillum genus villo genere posse negant, quippè cum ea regio sit odoramentorum atrix, à boni cuiusq; odoris hoste meritò declinatur. Picrius li. 9.

Hierogly.

Aquilæ oculum lux Solis delectat, nycticoracis ad-
sistat. Quid

Quid ergò mirum, si quibus Dei beneficijs quàm meliores fiunt, alij fiunt deteriores; ex quo improprie dicitur Deus aliquos indurare, excæcare &c?

Nec tollunt ista arbitrij libertatem.

Vt enim dicimus, liberè carcerem illum & mortem adisse, qui patrauit crimina breuibz gyris, carceri, & morte digna, quæ potuit non patrare; ita in peccata secunda, & primum consequentia, liberè prolabi ille dicendus est, qui potuit primum non admittere, per quod auxilijs gratiæ Dei exui promeruit.

Laërt. l. i. c. 5. Qui ebrius hominem occidit, nihilominus (imò) Pittaci vnus ex septem illis Græciæ sapientibus censura, duplo grauius) plectendus, quàm si sobrius & sicus occidisset, quoniam spontè in breuem illam voluntariamq; insaniam spontè prolapsus est.

Ergò Herodes hic noster, Deo tam Tyrannides eius, quàm libidinum sordes vlciscente, beneficio Dei, id est, prædicatione Baptistæ, qua probus aliquis moliri poterat, obduratus, & nequior factus, *adicitur hoc super omnia, reuinit Iohannem &c.*

II.

Quomodo peccatum vnum dicatur, si q; reuera alterius causa.

Id verò quò verè dici possit, iuuat examinare.

Peccatum ergò dicitur al- } 1. *Vt causa efficiens simpliciter, & per accidens;*

terius peccati } 2. *Vt causa materialis;*

causa quadri- } 3. *Vt causa finalis;*

fariè vel } 4. *Vt causa formalis. D. Thom. 1. 2. q. 75. art. 4. in corp.*

Peccatum vnum alterius causa, vel i. Vt causa efficiens simpliciter seu per se, dispositione quadam sc. quia per actum vnum dispositior est, & paratior quicq; ad secundum. Habitus enim per actum generantur.

Per accidens, Aut per accidens, Per accidens verò, vt qui ostia Nili, aut Tiberis cataractas frangeret, quibus satis potenter fluius vetere que alueo suo continetur, vt non conuertatur operire

Erratum, causaret haud dubie per accidens vtriusq; extra alueum suum exundationem;

Et, qui horti sepe spinam euellit, causat per accidens fructuum deprædationem.

Et, qui fundamenta turris, aut palatij camerati columnas subruit, aut securim ad radicem ponit, causa est vt pyramis illius, tabulatum alterius, & comæ arboris collabantur;

Sic, qui per peccatum abigit, aut excludit ea, per quæ peccata vitantur.

Sed certissimum est, Gratiam Dei, Timorem ipsius, Verecundiam, Rectum de rebus Iudicium, id est, rectam rationem, proprios obices esse, claustra, vel retinacula peccatoris.

Quid enim salui amisso iam pudore? quod non turpitudinis ruat mulier, si cum veste exuerit verecundiam; aut pudorem cum pudicitia deposuerit?

Quod non, qui Timorem Dei Hominumq; valere iussent, qui *nec Deos nec homines reueretur*, vt quondam Iudex ille?

Quod non præceps ruat, cui oculos mentis culpa clauerit, vt Samsoni Philistæi corporeos aliquando, expunxerunt? Quod sine lumine rationis non impingat: cui non erit, tot impactioibus, offensionibus, allisionibusq; suis, vt Samson quondam Philistæis luditio. *Iudic. 17.*

In circuitu impij ambulant. psal.

Viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt. psal.

Errare fecit eos cæcitas in inuio, & non in via. psal.

Quid possit homo desertus à Gratia Dei, sibiq; relictus?

Heu nihil inuitie fas quem quam fide re Diuis. Virg. 2. *Eneid.*

Tu nihil inuita facies diceisse Minerua. Horatius de Arte.

Sine me nihil potestis facere, ait Christus.

Sicut palme non potest fructum ferre à semetipso, nisi manserit in vire, sic nec vos nisi in me manseritis. *Io. 15.*

*Non sumus sufficientes cogitare aliquid à nobis, quasi ex nobis, sed sufficientia nostra ex Deo est. 2. Cor. 3.
In ipso mouemur, & sumus,*

Omibus his, velut anchoris, firmamur, his veluti saburramur contra vortices maris huius magni.

Gratiã autem illam Dei, peccato velut abigi, Timorem ipsum natui, Verecundiam perfricari, ac derubescere, oculosque rectæ rationis, quasi concretis humoribus, iniectis pulueribus, aut quomodolibet hebetari, quis iam tenuiter Christianus, imò tam parùm homo, qui nesciat?

Itaque magnoperè contendit Sathanas, vt vel ad vnicam te culpam trahat.

Sperat, si non *alliseris paruulos tuos ad petram*, si serpentis caput non contriueris, sed aliquo ipsum admitteris, facit è toto corpore illuc se irrepturam, aut irrupturam.

Sperat, si vel scintillulum ignis excullerit, magna inde incidentia conflaturam.

Sperat, si nauim tenuiter terebrauerit, totum Oceanum immisurum.

Omnia principijs semper inesse solent.

Modicum fermenti totam massam corrumpit.

Ve principibus latronum in more est, conari, vt paruulus latroneulus, quasi errabuadus & tenebris noctis præuentus, in domum Potentis quam velut explate, possit quoquo modo introducti, vt media nocte dormientibus Dominis seruisque, aperitis ab iplo furtim portis, magno agmine sociorum irruant, omnes cædunt, omnia efferant; ita Demoni magna cura, in animos nostros vel vnum peccatum intradèdi, qui speret hinc pluribus & minoribus culpis ingressum fore.

Sinonem vnum in Troiam per dolum præmissis, qui sparis passim ignibus portas vrbs omnibus nocte concubia aperiret, satis Græcis fuit, ad Troiam totius euerfionem.

Ergò peccatū prius posterioris causa est per accidens

dens, quoniam ea tollit, aut minuit, quibus solet homo in officio contineri.

* 2. *Vt causa materialis*, quo modo lignum causa naris & sedis, metallum causa Campanæ, ferrum causa armorum. Sic avariciam causam dissensionum adpellamus. ij.
Vt causa materialis.

Certamen moysiis opes, ait Poëta.

Sic ebrietatem, causam iurgiorum, homicidiorum; Desidiam & otium malorum omnium parentem.

Sic Gulam causam libidinum. *Sine Cerere & Baccho, friget Venus.*

Nota sunt Lothi cum filiabus incesta.

Exod. 32. *Sedit populus manducare & bibere, & surrexerunt ludere*, quos ludos Deus nouit.

* 3. *Vt causa finalis* quæ dicitur ea, cuius gratia cetera fiunt: vt quum vnum peccatum admittitur, non propter ipsum, sed vt per ipsum ad aliud aliquod via sternatur, vltimum illud peccatum quod spectatur, fuerit causa præcedentis. ijj.
Vt causa finalis.

Vt si quis virginem inebriet, vt ebriam vitiet, vitatio virginis fuerit causa finalis inebriationis eius, quod ad vitiationem, vti ad scopum finemque ebrietas referatur.

Sic filij Lothi patrem aliquoties vino sepelierunt, vt cum sepulto vino somnoque incestu iungerentur. *Genes.*

Vel, si quis philtra propinet, magico carmine dementet, aut maritum occidat, vt vxore abutatur, quod sibi Abrahamus ab Ægyptijs, ob Saræ suæ pulchritudinem metuebat: aut seruus occidat Dominum, vt thesauro potiatur; vti Sicham sororium suum olim Pygmalion clam ferro incautum obruncauit, vt auro hæc vi potiretur.

Sic vinitores olim quidam, viso herili filio hærede vineæ, dixerunt, *Ecco hæres, venite occidamus eum*, vt scilicet vineam sibi vsurparent.

Vel, si qua cuiuspiam effæti & infæcundi viri vxor, cum alio viro misceretur studio prolis, vt sic infæ-

A a a

cundi

cum si patrimonio frueretur, secundorum heredium detrimento

Vel; si qua mater, vt Medea, vterum suum ferro aut venenis rimaretur, vt reliquias Iasonis, & spem illam, quam in aluo commendatam haberet crueret, pelleret, occideret, zelo vindictæ de Iasone indulgente nouis amoribus capiendæ.

(Vide apud Ciceronem quædam orat. pro Cluentio de quodam Oppiamico, qui filios suos trucidauit infantes, ut nuptias, quas cum Saffia, propter eius opes, cupiebat contrahere, impediret.)

Item de muliere quadam Milesiâ, qua ab hereditum secundis accepta pecunia partum sibi medicamentum abegerat. &c.)

Vel; si quis Simoniam exerceat, vt in meretricis ebrietateque abliguriat. &c.

Tum peccatorum illorum quæ primò admittuntur, causa finalis sunt posteriora, quæ ad ipsa consequuntur, aut quibus priora illa strauerunt viam.

Vt virum bonum aiunt, vnam virtutem, virtutum omnium adminiculo, exercere; ita adfirmare, peccatorem, ope aliorum peccatorum, ad alia pertingere, non est absurdum.

iiij.
Vt causa
formalis.

* 4. Vt causa formalis. Sic in furto commisso intentione fornicandi, furtum se habet vt materia, fornicatio vt forma.

Herodi ergò nostro vt adijceret & hoc super omnia, id est, vt Iohannem caperet, vinceret &c. causa efficiens simpliciter fuere, tot Tyrannides ex ipso antè exercitæ (de quibus vbertim à me dictum supra:) item eadem etiam per accidens; quibus adijce raptum fratris: incestas cum ipsa nuptias, publica indè scandala &c. quoniam hæc aliquem iam illi vsu audendi crudelia, ac bibendi instar aquæ ac vini, sanguinis humani ingenerarant. Itemque quoniam primis illis peccatis iam gratiam Dei à se propulerat, & quasi anchoras soluerat, iam Timorem Domini excusserrat.

tat, iam Verecundiam exuerat, & iam luci rationis tenebras magnas offuderat.

Ruptis iranis, excultoq; seffore, *quadrupedante purtem sonitu quatit unguis campum.* Virgilius Æneidos.

Item caufa materialis huius fuit, Voluptas efca maiorum omnium, & frequenter cædium. Clariffimè id docet Euangelifta dicens, *Vinxit Iohannem propter Herodiadem.*

Caufa verò finalis fuit, ftudium placendi meretrici, eamque femper magis magisque fibi deuincendi. *Matt. 14. Marc. 6.* Matthæus & Marcus hanc quoque caulam tangunt his ipsis verbis; *vinxit eum; pofuit in carcerem propter Herodiadem.*

Item ftudium libertatis & omnis licentiæ. Adfectauit enim, fperauitque, amoto rigido ifto vitiorum fuorum Cenfore, pleniffimam omnia audendi libertatem, vt lupus amoto moloffo pecuario, & cætera olim animantia, amandata longiffimè Leone & à Curia, fpecie honeftæ legationis, oculatiore vulpecula.

Ac fic etiam caufa formalis captiuitatis Baptiftæ fuit, adulterium cum Herodiade.

Vt veriffimè iam olim dictum fuerit, *Nox, & Amor, Vinumq; nihil moderabile fua dent.*

Itaque vel hoc vno exemplo abfterriti, difcite, Amotis morâinati nunquam tubire Tyrannidem, cogentem quos fubiugârit, ad tam indigna.

Et cum tentatio animû principid pullat, tota belli mole refiftite, tenete, *allidite paruulos veltros ad petrâ; caput serpentis conterite;* Hærculis inftat, in cunis, in cuius inquam ipsis geminos angues fuffocare, nifi vultis longam criminum catenam ipsis vobis fabricare

Principijs obfta.

In camo & freno maxillas eorum confringe, qui non adproximant ad te. pial.

Cui digitû dederis, manû tandè dabis vel inuitus.

Cui pedem agri tui defineris, eidem agro tandem toto cedes vel coactus, ibi fodiet, fapiet, conftituet, vt in tuo tibi dominetur, vt te abutatur.

Qui contemnit minima, paulatim decidet, ut scriptum est.

III.

Quo modo, & cur captiuitas Baptista dicatur peccatum transcendens.

Istud
(super
omnia)
qui possit
intelligi.

Captiuitatem autem Iohannis, crimen fuisse omnium omnino, quæ hæcenus perpetrasset Herodes, criminofissimum mihi (saluo meliori iudicio, nam sine autore, et si nõ sine ratione, ita iudico) Euangelista insinuare videtur, cum dicit, *Adiecit & hoc super omnia, & inclusit Iohannem in carcere.* Luc. 3. q. d. Eo etiam tandem progressus est, ut Iohannem, Concionatorem suum, incluseret &c.

Nam et si illud (*super omnia*) verti etiam possit per (*insuper*) ut vertit Castalion, ut dicat ordinem & consequentiam, quod scilicet hoc post alia multa perpetrari, & significet augmentum quoque secundum numerum, addito scilicet vno isto ad tam multa, magis tamen mihi placet ipsa versio communis, & illius, qui vertit (*supra omnia*) quod indicare possit, non solum ordinem, & auctiorem numeri peccatorum, sed etiam grauitatem ipsam huius vnus cætera consequentis peccati, referendo (*super omnia*) non ad verbum (*adiecit*), sed ad illud pronomen (*hoc*) scilicet coniungendo (*Hoc super omnia*) hoc scelus cæteris omnibus supereminens, hoc omnia transcendens, ut captiuitas Baptista, ad cætera crimina Herodis, habeat se sicut maius aut minus, sicut gigas ad pygmaum, sicut musca ad elephantem. q. d. *Feecit & hoc scelus cæteris maius enormiusque, Baptista inclusit, occidit.* Nam totam interfecti Baptista Tragædiam, pluribus tamen artibus constantem, vnum malum hic adpellamus, malum transcendens.

Pro peccato cætera transcendente.

Herodes ergo hic subiecit Pelion Ossa, fecitque titulum, quod tantum inter cætera caput efferat.

Quantum

Quantum Roma alias inter caput extulit vrbes.
Ex multis pauca nunc dicam, cur hoc Herois peccatum transcendens adpellârim. Nam sum alias id quoque latius ostensurus.

Transcendens { 1. Generis peccati,
ergo dixi, vel 2. Persona, circa quam,
adipectu 3. Causa propter quam.

* 1. Generis peccati, homicidij scilicet.

Homicidio enim sanè, ratione damni nulla via re parabilis, nescio an peccatum vllum grauius excogitari ab homine possit. 1.
vel ratio-
ne generis

Euerse vnus Augustæ statua tantam iram Theodosio mouerint; non moueat Deo bilem viuentis & viuissimæ imaginis suæ demolitio?

Non pessimè vulgus nostras (nisi hæc illi crederet libidinulicentia) quæ lepidè iocando dicit, *Melius esse duos generare, quàm vel vnicũ occidere*, ac hoc quidem multis de causis, quas proferre non est huius loci.

Quo magis miror, plerisque etiam hoc populi præiudicio dampnatos, ad eadẽ faciles, vt eadẽ hominis non pluris, quàm pulli gallinacei, aut colubini, æstiment, vnde nunc & duella tam crebra, & heu! bella nostra tam diuturna,

Sed & obstupesco, Iudices quosdam esse ad misericordiam tam faciles, imò tam auaros, & tam promotos ad capiendum, vt gladios priuatorum, alterius in alterum, frequentissimè nudos, in plateis, in foris, in agro, in arena, strictos ad homicidia videre cogamur, videre autem vix vnquam possimus Magistratuũ macheras aut secures micare, *ad vindictam malefactorum* in teatro; cum tamen Deus & iam olim homicidium ante legem in Caino seuerissimè ac celerrimè vindicârît, cum deinde audiente Noaco, noui mundi reparatore seridò ita decerit, *Quicumque effuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis illius: ad imaginem quippe Dei factus est homo*; & lege Moysis, ita statue-

Leuit. 24. rit, *Qui percusserit & occiderit hominem, morte moriatur;* & sub lege Euangelica, id est nostra, turis autoritatē Filius legem Patris, in auribus Petri Ecclesie Principis, dicens, *Omnes qui acceperint gladium, gladio peribunt.* Verum hoc alias vberius, nunc sit iatis, notasse apud emendaturos.

Tollit homicida homini bonū, post Deum & Virtutes, summum, bonum nunquam reparabile; tollit Reipub. hominem nonnunquam magis necessarium, quam sit Sol ipse, qualis erat hic Baptista.

(vbi obiectiuncula, & eius solutio.)

Sed ais, iam Herodes olim fuerat homicida, & quidem plurimorum, vt Iohannis cædes non debuerit dici peccatum cæteris altius & transcendens.

Respondeo, et si cædes vnus non sit simpliciter grauior cæde alterius, multo minus vnus cædes cæde plurimorum; tamen secundum aliquid, recte grauior poterit estimari; vel qua occisus ille est iusto dignior, quo ad spectu, cædes & crucifixio Christi execrabilior est cæde vniuersorum &c. vel qua est alter altero vitior, quo ad spectu, in bello, potest vnus Ducis cædes grauior, quam mille militum gregatiorum estimari &c.

Huc adspexerunt mulieres illæ, quæ Dauidi à cæde Goliathi reuertenti præcinentes, dixerunt, *Id, Ibi percussit Saul mille, & Dauid decem milia.* Quomodo enim decem milia, cum vnicum Goliathum obrucassent? decem tamen milia merito aiunt, quoniam occiso hoc vno Gigante spurio, & subuersa mobili illa turri carnea, non minore damno Philistæos affecerat, quam si decem ipsorum legiones prostrauisset, tam erat vilis bello vni ille spurio.

Virgil. Aeneid.

Huc facit & illud Virgilij, *Si duo præterea tales Iliam tulisset*
Terra viros &c.

Et, quod ad Troiam olim Agamemnon profectus est, beatus Hieronymus fuisse expugnaturum, si decem sibi Ne-

bi Nestores contigissent, quod summa esset vir prudentia, ætatis diuturnitate collecta, maxima consilij dexteritate, & eloquentia. Nam qui id dixit, ostendit, plus illi incommodi allaturum, qui Nestorem vnum occidisset, quam qui decimam exercitus Græcorum partem deleuisset.

Sic Duce Laburloto, ad Neoportum, incerta manu nuper occiso, passim iactatum, quanto plurius vnus illius viri mors fieret, quam multorum. Ecuratum enim tunc, ac castratum, morte noui illius Camilli, dixisset reliquam exercitum.

Herodes ergo cum Iohannem vel vnicum, post alios tam multos, occidit, enormis peccauit, quam cum Tyrannide multos contrucidauit; quod Iohannes esset non modo cæteris dignior, sed & Republicæ quæquam versus illis, multis nominibus vtilior, præcurfor Christi, Doctor & Viocurus vniuersorum.

Solem è mundo tollere videbatur Herodes, tantum totius doctrinæ & probitatis lumen, subterraneo carcere abscondendo &c.

Ecce non erat ille lux, sed Lucifer tantum, qui testimonium perhiberet de lumine. Iohannis.

* 2. Persona circa quam, cuius quot possunt esse circumstantiæ personam nobilitantes, tot modis potest dici maior, cæteris paribus, quæuis in eum vel iniuria vel contumelia. Nam, iam aliquid huius adtigi.

*.
Vel ratione personæ lætiæ;

Pro personarum atq; obiectorum varietate, est varietas delictorum.

Cum infinita malitiæ dicimus quidquid in Deum perpetratur?

Quoniam personam (vt ita nunc dicam) sustinet immense Maiestatis.

In hominibus, cum impingens opiloni colaphum, Dario, aut Philippico, aut aureo dum taxat multatus absolutus; impingens aut Principi, manu vitæq; multatur.

tur? Facit culpæ & pænæ diuersitatem, diuersitas personarum.

At Iohannes Baptista quis vir, & quantus? Taurus, vt quidquid in iud. de ipso diximus, est valde copiosè, minùs tamen sit eo, quod dici aut debuit, aut potuit.

Vno tamen verbo; Taurus fuit, vt vel Christi ipse coram ingenti turba testimonio, *Inter natos mulierum, non surrexit maior Iohanne Baptista.* Matth. 23. Quo Panegyrico quid plenius?

Ergò Herodes illum vnum ineludens, occidens homicidium homicidia cætera transcendens perpetravit.

Quæ etiam speciem peccati variat;

Neq; verò hic Personæ ad spectus peccatum grandit tantummodò, sed eius quoq; varias speciem, & valdè alterat.

1. Reg.

An enim eadem species peccati, eius, qui quemus è plebe; & Neronis, qui suam matrem Agrippinam; aut illius, qui Sacerdotes in Nobe, aut Zachariam filium Barachia Sacerdotis occidit inter templum & Altare? Matth. 23.

Factum prioris, homicidium vulgus vocat; Neronis autem, Patricidium; Interfectoris Sacerdotum Nobes, aut Zachariæ, Sacrilegium.

Sed Patricidij certè crimen tam graue est, vt Solon in hominem cadere posse vix putarit. Interrogatus enim ille Reip. Atheniensium magnus Reformator, cur nullas pœnas aduersus eos, qui Patres verberassent respondit, *Quoniam nullos tales existituros existimabam.* Anton. ser. de liberis parentes honorantibus.

Homicidium illud eiusmodi est, Cuius suppliciu non debeat vna parari

Simia, nec serpens vnus, nec Culex vnus. Iuuenal. Sacrilegium verò, aut vis illata sacris Dei munificis, quanti sit aestimanda, mòx dicemus.

Et hæc quidem tria Homicidium, Patricidium, Sacrilegium, in Baptista eade concurrerunt, in alijs illis, solum Homicidium;

Ergò Peccatum illud Herodis, & ratione personæ, &

nz, & Speciei nouæ, reliqua eius peccata transcen- dit.

Herodes enim hic fuit, & *1. Parricida,*

2. Sacrilegus

* *1. Parricida.* In Patrem enim non carnis suæ, sed spiritus seruiabat, in Præceptorem suum.

Parentes enim certè censentur, non modo qui corpus, sed etiam, ac forsitan æquius, qui mentem, meliorem nostri partem, figurant; qui non temporaria huic, sed æternæ vitæ, hominem aptant; qui non viute hoc brutum commune cum animantibus dant, sed cælesti, sed benè viuere, & cum Angelis rationem ducem sequi, docent; qui non generant neque ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, sed ex Deo regenerant. Ioan. 1.

D. Paulus, quod primus Corinthiis fidem importasset, aude se ipsorum Patrem nuncupare; *Non ut consulam vos hac scribo (inquit) sed ut filios meos charissimos moneo. Nam si decem milia Pædagogorum habentis in Christo, sed non multos Patres. Nam in Christo Iesu, per Euangelium, ego vos genui. 1. Cor. 4.*

Michas quidam de monte Ephraim, Leuitâ Bethlemitem stationem quærentem sic adfatut, *Mane apud me, & esto mihi parens ac Sacerdos, daboq; tibi per annos singulos decem argenteos, ac vestem duplicem, & qua ad vitium sunt necessaria. Nota illud (esto mihi parens) Iudic. 17.*

Eidem Leuitæ, etiam ab ipsis sacrorum eius raptoribus dictum, *Veni nobiscum, ut habeamus te Patrem ac Sacerdotem. Iudic. 17.*

Hoc ad spectu, maiores olim nostri, Franciscani Ordinis Sacerdotes BEATOS PATRES appellabant, neque omnino adhuc nepotes id dediderunt.

Iesuicæ nunc in societatem eius nominis venerunt.

D. Gregor. in cap. Quis dabitet. 96. dist. *Quis dubitet Sacerdotes Christi, Regum & Principum omnium-*

quæ fidelium Patres & Magistros censerit

Clemens Rom. Constit. Apost. l. 7. c. 10. Explorantem tibi sermonem Dei honora, eumq; in memoria habediu noctuq; in honore autem habe eum, non ut ornataeque tuae auctorem, sed, ut eum, qui tibi dedit, ut bene ac laudabiliter viveres: ubi enim viget doctrina de Deo, ibi adest Deus.

Aristoteles denique ipse, ipsos Patribus, ac patre Dijs ipsis sequat, cum ait; Dijs, Parentibus, & Magistris non redditur æquivalens. Aristot. libr. 6. Eth. c. 1. & 2.

Sed Baptista noster, quid aliud Herodi, quam in Christo Pater? quid nisi Pædagogus? quod collimabat, nisi ut eum tandem spiritalis pater aliquandò pareret caelo?

Et erat, opinor, Herodi Iohannes, ut multis alijs, etiam spiritalis Pater a collæo ei Baptismo suo, & regius Baptista.

Ergo & aliquo modo Herodes hic parricida.

* Parricida rursus. Nam medicum suum, alterum vite suæ patrem, ac Seruatorem occidebat.

Patrem certè olim, & Patriæ, & cuiusque, adpellabant, tam eum, qui alicui seruarat vitam, quam qui dederat.

Patrem iustius adpelles, qui non istam cum brutis communem vitam vel seruat integram (ut Christus Reguli filio:) vel reddit amissam (ut idè Lazaro Magdalenò) sed illam hominum Electorum, & Angelorum, Gratia scilicet & Gloria Dei.

Quid verò Iohannes studuerat corripienti Herodem de omnibus malis qua fecit, ob qua ut plurimum Tyranni trucidantur, nisi ut ab illis eum peccatis auocans, etiam eum vel certæ vel adparenti vel a populo per tumultum, vel a Philippo per iustam iram, morti eriperet?

Ad generum Cereris sine cade & vulnere pauci Descendunt Reges, & sicca morte Tyranni. Iuvenal. Sat. 10.

Certè Rodwaldus quidam Longobardorum Rex,

anno

2. Mediceūque suum occidendo.)

anno falutis 657. in adulterio deprehensus, à marito adultera interfectus est. Philippus frater cùr non idem, ob suam Herodiadem, in Herodem potuerit?

Sed ad animæ vitam sublimiorem. Quid studebat Baptista incestas cum Herodiade nuptias taxans? &c. & corripiens eum de omnibus malis, quæ fecit, quò spectabat, nisi, vt Regem tot lætalibus morbis circumseptum, & alterum animæ pedem in cymba Charontis, & in portis Inferi, iam habentem eriperet, salutique redderet?

Ergo illum necans vitæ eius tam studiosum seruatorem, aliquo modo parricida.

Nisi forte aliquo modo is parricida est, qui ab Hippocrate vel à morte seruat, vel certe seruâdi sui, si velit, pceptis & receptis aphorismis instituit, Hippocrate si pcedij vice curat iuguladûs, verò nullo modo est talis qui edoctus seruare animam suam, eum trucidat, qui seruat, de illius dux fuit, aut esse voluit?

* 2. *Sacrilegus.* Nâ in clericû, in personâ Deo sacrâ, & (liceat nunc ita loqui) Ecclesiasticâ, in Filij Dei & multorû ac forsitâ & suû, Baptista, in *Propheta*, & *pl. q. Quomo-* *Propheta*, in diuini illius Trinitatû Legatû &c. *ma-* *us*, *us* violētâs iniicit, & ad tribunal seculare traxit &c.

Et sacri-
legus,

O crimen super omnia! scelus supereminens, & transcendens! *Adiecit & hoc super omnia.*

Emylius Probus refert, Agesilaum Regem Lacedæmoniorû præclare dicere solitû, *vehementer demerari se, eos non haberi in numero sacrilegorum, qui læderent eos, qui Dijs supplicarent, vel Deos venerarentur.*

Idem dicitur hæretos Vestalibus apud Romanos decreti, opinor. *Plut. in Numa.*

Adiecit ergo & hoc super omnia, sit quasi dictum sit: Fecit & hoc crimen cæteris omnibus enormius, incidit Iohannem, ac tandem occidit, homo laicus hominem Deo consecratum &c.

Pessimo sanè exemplo, sed quod tamen, proli do- *Censura*
loris suis multos, & iam pridem, & nunc prauos imi- *in Hero-*
tatores reperit, & in clericos, & in res clericorum & *diazas,*
in ipsa templa atque aras, nimium audaces.

Quod

Quod quid est, nisi in Deum militare, & faceret illi, quos

*Adfectasse ferunt regnum coeleste Gigantes
Adgressoque Iovem superis detruere regnis? Quidam
Metam.*

Quid est (inquam) hoc, nisi Deum ipsum in servitute[m] velle vindicare?

Vt homo laicus audeat profanas manus injicere in Christum Domini! mittere falce[m] laicam, in mellem alienam, ipsique Deo sacram!

Herodiano hoc stilo agere est, minimeque Catholico.

Quidam in eo militia sua constare gloriam credunt, si contemptibile sit Sacerdotium: si Ecclesia vilescat avaritas: sita dilatauerint regnum hominis, ut Christi imperium contrahatur, ait auctor Policratici l. 6. c. 8.

Henricus certe Secundus Angliae Rex hac impudicis infamis, vt qui, temporibus D. Thomae Cantuariensis Episcopi, egregia haec decreta condidit, quae ex Surio in vita eiusdem Thomae c. 6. huc ad verbum transtulimus.

In Henricum II. Angl. Regem.

Decreta Henrici II. Angliae Regis vere Herodiana,

1. Quod non adpellaretur ad sedem Apostolicam sine licentia Regis;
2. Quod non liceat Archiepiscopo & Episcopo exire de regno, & venire ad vocacionem Domini Papae, sine licentia Regis;
3. Quod non liceat Episcopo excommunicare aliquem, qui teneat de Rege in capite, sine licentia Regis: vel terram illius, vel Officialium suorum sub Interdicto ponere;
4. Quod non liceat Episcopo coercere aliquem de Perjurio, vel Lesa fide;
5. Quod Clerici trahantur ad secularia Iudicia;
6. Quod Laici, seu Rex, seu alij, tractent causas de Decimis, vel Ecclesijs.

In Henricum VIII.

Quem Henricus VIII. ille heu! quondam dictus fidei defensor, tandem effectus vt haeres nominis & regni,

gai, sic sceclerum, pedeprellim est imitatus.

1. Se caput Ecclesie Anglicanae iustavit, & creavit.
2. Litem uniuerso Clero intendendam curauit, quã ob Legatorum nimirum Pontificis Romani, qui paulò antè in Anglia fuerant, externam (ut tunc ceptum est dici) potestatem, contra placitum Regis agnitam & propugnata, Clericorum totius Regni bona in commissum cecidisse, fiscoq; Regis obnoxia esse pronuntiabantur, vt loquitur Sanderus l. i. de schismate Angl. pag. 87.
3. De monasterijs & monachis disponit. Thoma enim Audlao Cancellario Mori successori monasterium Londinense, cui nomen fuit ECCLESIA CHRISTI, cum redditibus omnibus dedit. Religiosos autem illius loci Canonicos Regulares in alia monasteria eiusdem Ordinis distribuit. Ibi dem l. i. pag. 89.
4. Cromuelum quendam suum etiam (si Dijs placet) in spiritalibus Vicarium instituit. Ibid. lib. i. pag. 173.
5. Non modo in viuos Clericos iudicium exercet, sed & in mortuos, exemplo opinor Christi veri Capitis Ecclesie, qui venturus est iudicare viuos & mortuos. Diu enim Thomam Cantuariensem Ep. postquam ad maiorem religionis contemptum in iudicium vocari, & tamquam contumacem damnari, ac proditorem declarari fecerat, exhumari & comburi, cineres in ventum spargi iussit. Ex Pauli III. Pont. Max. bulla excommunicationis Henrici. apud Sanderum pag. 191.

Nostro etiam æuo & solo quidem quædam ausi sunt imitari.

Vir quidam in Magistratu primario constitutus,
laicæ

Henrici
VIII. An-
gl. Regis
in Cle-
rum te-
merita-
tes;

In vario-
variorum
locorum.

laicæ tamen potestatis, literis datis ad Prælatum quemdam, quas vidi, legi, & mihi tum descriptis, tum est. si Dñs placet iubere *Concionatorem quempiam ad se procul destinari, de Concione quadam* (in qua se notatum putarat) *responsurum*. Non mittitur Concionator: ille iterat literas, atque in ipsis minatur toti Conuentui, ni ad se iussus Pater destinetur. Vidi ipsas secundas, & legi. Hoc cene hominis Catholici (ut credebatur) & in Catholica vrbe Magistratum gerentis facinus!

Alibi; & in Catholica quoque vrbe, alius quidam ipse creditus Catholicus, similem omnino Magistratum gerens, scripsisse literas creditus est ad alium Prælatum, quibus alium Concionatorem cupiebat dignitate destitui, atque exautorari, & quidem eisdem adiciens, ni fieret, *sciri aliam viam*; quidam aiebat dixisse, *ad Principem, captiuum Concionatorem transfururum*.

Alibi; alius item non paruo fungens impetio, Concionatori cuiquam post pocula insultanter in faciem dixit, *Virgas adhuc superesse, quibus virgari posset*.

Alibi; Sacerdos publicè à laicis captus, & in carcerem laicorum (Catholicorum tamen, ut opinio fuit) intrusus dictus est.

Alicubi; pensiones inusitatae in creatione merè facti Magistratus iussæ, adiectis minis istis, *creatum nisi exteruum, nisi penderentur*.

Alicubi; literæ datæ, quibus *monasteriorum diuersorum Ordinum permutatio acceleranda iubeatur*, nulla in ipsis Pontificij indulti facta mentione. Vidi literas ipsas, & legi.

Alicubi; ita serui sunt Laicorum Magistratum Sacerdotes, vt ad Curionatus gerendos ab Episcopis suis iam ritè examinati, iamque per parentes egregie autoratas admissi, nihilominus iterum (si reuera volunt fieri Curiones ac frui) cogantur Laico Magistratui libellos supplices offerre, qui & ipsos secundum examinari iubet à quibuslibet. Sacerdotibus tamen, vnde sit proh dolor! vt *maior sedes ab inferiore iudice*

ur, Ecclesiastica à Laica, & in Episcopi examen, Sacerdos illo minor, Laicorum iussu, inquirat. Et hæc in urbe Catholica, & ab Catholicis Magistratibus, vt creduntur.

O Herodianos, aut potius Herodes rediuuos.

Parum alioqui peccarunt scilicet isti, & adiciunt hæc super omnia. cum Herode, vt Baptistas etiam vellent?

An volunt Rhadamanti & Rodomonti isti noui, vitos illos, quos Dei filius Iudices Mundi decreuit, his quoque verbis, præter alia multa, *Sedebitis iudicaturi duodecim tribus Israël*, ex Iudicibus, subplices facere derepentè, & quidem subplices ipsis suis Reis ac Subditis: *in cauda esse*, quos esse voluit Deus *in capite* Iesu sum, quæ deorsum?

Matt. 19.

An volunt Minoës isti, de hominibus illis iudicare, qui teste Paulo etiam *Angelos iudicabunt*?

An volunt, Iacobum redire sub iugum Esau, de quo prædictum, *Maior seruiet minori*: Iacobum inquã illum, cui ore Patris Isaaci moribundi, quasi viuæ vocis testamento, dictum, mysterio sanè maximo, *Seruiant tibi populi, & adorent te tribus: esto Dominus fratrum tuorum, & incuruentur ante te filij matris tuæ* Gen. 27.

Et Dominum tuum illum constitui, & omnes fratres tuos serui tui illius subiugant. Ibid.

An Episcopum etiam (vt ille cum stomacho aiebat). imò an Deum quoque *Valens agit*: An vxorati isti, iam tandem gerent Sacerdotes?

Eiusmodi Herodianos, egone vocem seruos Dominorum, non dico Christianos aut Catholicos, sed seruos Dei profitentium?

Itane Domini ipsi, tanto sumptu pro Fide, pro Ecclesia, pro Sacerdotibus *una cum gente tot annos.*

Bella gerunt, vt ipsorum ministri bella sic gerant aduersus Fidem, Ecclesiam, Sacerdotes? Vnus ædificet, vt alius sic destruat?

Ergò iam *in caput alta suam labentur ab aquore rotæ Flumina, conuersis Solq; recurret equis!*

Terra

Terra feret stellas, coelum findetur aratro;
 Unda dabit flammam, & dabit ignis aquam!
 Omnia Natura praepostera legibus ibunt,
 Parsq; suum mundi nulla tenebit uer!
 Omnia iam fient, fieri quae posse negabam,
 Et nihil est, de quo non sit habenda fides!
 Haec ego vaticinor, captiua matre sub illis,
 Quos primos miserat ferre decebat opem. Ouidii

1. trist. eleg. 7.

Quid si homines isti, Rege, vel Saule vel Herode, vterentur? Emissarijs ipsis Saulis, credo, imo & ipso Doëg deteriores illos Presbyteri Episcopi que expererentur.

Emissarij certe Saulis ipsius, iussi interimere Sacerdotes Nobe, quod Dauidem, quem Rex flagrantia heroque persequabatur, suscepissent, pavissent, armassent Goliathi gladio, ne quidem vel tenuiter adtingere ausi sunt, non, etsi Rex praesens, furis plus quam Orestæis agitatatus, vrgeret ad facinus, & Aecidius minis in cunctantes vteretur. Illi immotisteter, adedò ipsimet occidi, si fors ita ferret, quam Christus Dei tangere malebant, boni serui Regis sui, sed Dei meliores, qui Domini furentis iussis minisque, imò & morti, seruatorum Dei Sacerdotum reuerentiam protulerunt. Vnus Doëg Idumæus, omnis & religionis, & timoris Dei exfors, ausus sacro Sacerdotum sanguine foedare serviles manus, & iugulando Sacerdotes, vt Regi mortali placeret, Deum Regum Regum immortalem, in se ac Regem suum iritare.

Sed Doëg hic erat (Auditores) Doëg erat, Doëgerat, id est mortuus (ita enim Doëg quidam interpretantur) ne nesciant Herodiani isti, aeterna morte damnandum, quisquis tam excellentis Ordinis viris fuerit iniuriosus.

Obiectiū.
 eulæ so-
 lutio.

Sed aiunt, quorundam Clericorum mores deprauatos ita mereri.

Respondemus, ex D. Thomæ Cantuariensis vita apud Surium c. 7. Erant sanè etiam per id tempus (sub Thoma illo sc. & Henrico II.) mores quorundam Clericorum vitiosi.

ro valde diffoluti: sed vt illi ad secularia iudicia raperen-
tur, & à Laicis condemnarentur, id Archiepiscopus ferro
non sustinuit. Volebat Rex vt sacris initiati prius degra-
darentur, atque ita pœnas luerent pro meritis. Contra
Archiepiscopus. Ego, inquit, Dei ministros laica pote-
stati non exponam: sed si peccent, ego eos puniam
&c.

Suo Domino stant, aut cadunt.

Nolumus sanè Clericos esse filios Belial, & sine iugo,
& spe impunitatis omnia audere, non; sed, apud ipso-
rum Iudices, in ipsos inquiri, atque à proprijs Iudici-
bus pro meritis ritè castigari, ne habeant *velamen ma-
litiæ libertatem* atque immunitatem.

*Sic eos volo manere donec veniat Iudex suus, quid ad
te, ô Laicè tu me sequere.* Ioan. 21.

Est Rex factorum, est Pontifex à posse & facere di-
ctus, idemquè Maximus, quod maximarum rerù, quæ
ad sacra & religionem pertinent, iudex sit, iudexque
contumaciæ priuatorum Magistratum.

Vel Lucullus ipse homo Ethnicus aliquando fre-
quenti Senatu & quidem de omnium collegarum sen-
tentiæ respondit. Religionis, Iudices Pontifices fuisse: Legis,
Senatum: Se & collegas suos de religione statuisse: in Sena-
tu de Lege statuit suos. Cic. ep. ad Atticum l. 4.

Est, & qui audiat conuocantes de Sacerdotibus 2. Reg.
constitutus à Rege illo Sacrarum Sunt rotæ auditores
&c.

Remittatur insolens familiæ non tuæ filius, ad su-
um seu Patrem, seu Matrem, castigandus.

Peripateticus aliquis, si scholæ suæ, insolentia ali-
qua, est inhonorus, ab Academico, Academicus, à Pe-
ripatetico, ad Scholæ quisq; suæ Proceres & Rectorē
relegetur castigandus, & ferulis reformandus.

Quis Pater, aut Præceptor, alienum patienter tu-
lit, suorum prolis aut discipuli, vel lanionem, vel vir-
gatores?

Olim etiam extremus Clericorum, id est dumtaxat
confuratus, & sic *pars Domini* factus, cum peccarat,
ad Episcopum solebat remitti; cūr non nunc sal-

tem, summi Clerici, Sacerdotes?

Sed de his crastino latius & diligentius. Sunt enim ista talia, vt in ipsis totius panē Christianæ nostræ Religionis cardo versetur.

3. Vel ratione causa.

* 3. *Causa propter quam*, vt si grauiter læsus &c. At vinxit, occidit Herodes Iohannem, quia seruare, & saluare cupiebat. Nocere benefico, an non peccatum transcendens omnia? *Dixeritis maledicta cupida, cum ingratum dixeris*, ait ille.

Quam transcendens sit peccatum ingraticudo, vel inde dicte, quod olim seruatum Dis vindicandum.

Deinde, tota causa, Herodias. *vinxit propter Herodiam*, virum quem sciuit sanctum, propter nimis notam meretricem &c.

ECHO

CONCIONIS XXIV.

THEMA. *Adiecit tamen tandem Herodes hoc super omnia. Ipse enim misit, ac tenuit Iohannem, & alligauit eum, & inclusit in carcerem, propter Herodiasdem uxorem Philippi fratris sui, qua duxerat eum. Luc. 3. Marci 6. Matth. 14.*

Facta repetitione vtitur, sic propositum;

Dicendum
hodie mihi

1. *An iniuria hac in Iohannem, fuerit peccatorum eorum ab Herode commissorum maximum;*
2. *Non licere Herodi cuiuscunque, similia in Clericos exercere;*
3. *Quid de Constantiniana denotacione sentiendum. AVE.*

I.

An iniuria hac in Iohannem, fuerit peccatorum eorum ab Herode commissorum maximum.

Quandoquidem (Auditores &c.) adeo notanter vocat Euangelista noster crimen quo Herodes, post alia tam multa, Baptistam, per satellites comprehendere, tenere, alligare &c. ausus est, crimen super omnia, omnibus